

ROIG Y IALPI, Fr. JUAN GASPAS. Verdad trivm-fante. Discvrsio historico-apologetico por el capitulo XXII de la primera parte, del Resu-men Historial de las Grandezas, y Antigüedades de la Ciudad de Gerona; y por otros puntos discvrridos en él. De ambas obras autor —... Barcelona. Jacinto Andreu. 1680. 8 hs. + 120 págs. 29 cm.

Barcelona. Central. F. Bon. 5.474. Universitaria. B. 62-2-11. — Madrid. Academia de la Historia 14-1-5.923. Nacional. 2-70.472. — Zaragoza. Universitaria. G-55-126.

FIGVRA de vn meteoro, que apareció en el ay-re a los 20 de octubre de 1682... encima de la Ciudad de Girona, estando el Cielo sereno; y dió tanta lumbre en la tierra, y ayre, que obscureció los rayos de la claridad de la Luna. [Zaragoza. Pasqual Bueno]. [1682]. 2 hs. 19 centímetros.

Madrid. Nacional. R-Varios, 17-13.

— Madrid. Julián de Paredes. 1682. 2 hs. 21 cm.

Madrid. Nacional. R-Varios, 123-31.

COMPETENCIA de la Mar con la Tierra, en obsequio de nvestro Augusto Monarca Carlos Sevndo, dvrante los mesmos dias que triunfavan sus Catolicas Armas en defender y librar a la ciudad de Girona del Assedio, puestole por las de Francia. Noticia despachada con Correo Extraordinario por el... Marqués de Aguilar, Capitan General de la Armada Real del Mar Oceano, a 27 de Mayo 1684. Y llegada a esta Corte a 2 de Junio. [l.-Sebastian de Armendariz]. [s. a.]. Fols. 193r-196v. 21 cm.

Barcelona. Central. F. Bon. 9.136. — Madrid. Nacional. R-Varios, 74-16, 116-28, etc.

ILVSTRACION a las noticias Lavreadas Qve se publicaron en la Gloriosissima defensa de la muy Noble, y muy Leal Ciudad de Girona, sitiada del Exercito de Francia, y de su liberacion, con el destrozo, y ruina de la mejor, y mas lucida parte del mesmo Exercito. Circunstancias mas compuestas, distintas, y curiosas, sacadas de cartas, dignas del mayor credito. ublicadas oy Lunes á 12 de Junio de 1684.

[s. l.-Sebastian de Armendariz].

[s. a.]. Fols. 213r-220v. 19,5 cm.

Madrid. Nacional. R-Varios, 116-20 y 122-27.

RELACION del Assedio pvso el Francés sobre la Ciudad de Gerona, y del assalto dió (sic) sobre la misma Ciudad a 24 de Mayo de 1684. Gerona. Geronimo Palol. 1684. 4 hs. 20 cm. Barcelona. Central. F. Bon. 2.488. — Madrid. Nacional. R-Varios, 176-52.

RELACION verdadera del feliz svceso que han tenido las Armas de... Carlos Segundo en el Sitio, y combate que puso el Francés en la Ciudad de Gerona a los 12 de Mayo de 1684. Barcelona. Antonio y Baltasar Ferrer. [s.].]. 2 hs. 20 cm.

Barcelona. Central. F. Bon. 2.487.

RELACION verdadera, escrita por la Ciudad de Gerona, a esta de Barcelona, dandole noticia del assedio que le puso el Francés, y los assaltos que le dió a 24 de Mayo deste año 1684. Barcelona. V. Suriá. 1684. 4 hs. 20 cm.

Barcelona. Central. F. Bon. 2.489.

RELACION svcinta de lo svcedido en esta ciudad de Gerona, y sus fronteras, en mayo de 1684 por ocasion de la entrada del Exercito enemigo de Francia gobernado por el Maniscal (sic) de Bellafont. [s. l. s. i.]. [s. a.]. 6 hs. 20 cm.

Barcelona. Central. F. Bon. 2.490.

SEGVNDAS noticias Lavreadas de lassedio, y liberacion de la muy Noble, y muy Leal Ciudad de Girona. Con el estrago de gran parte del Exercito de Francia, y su retirada. Llegaron a esta Corte vispera del Corpus con Gentilhombre despachado por el Excelentissimo Señor Duque de Bornonvila, Virrey, y Capitan General del Principado de Cataluña. Y se publican el mesmo dia del Corpus, Autor todo Poderoso de las prosperidades. Avstriacas. Sebastian de Armendariz. Folios 189r-192r. 20 cm.

Coimbra. Universitaria. Misc., XL, núm. 884. Madrid. Nacional. R-Varios, 119-47 y 128-8.

MISSA A MINISTRILS

de Joan Verdalet (1632-1691).
Transcripció i realització a cura de Francesc Civil i Castellví. Girona, Exma. Diputació Provincial, 1976.

Amb aquesta obra comença una sèrie de publicacions d'obres musicals de compositors gironins dels segles XVII-XVIII. Creiem que és una bona tasca la de donar a conèixer les obres dels nostres compositors, ja que només d'aquesta manera podem comprendre i àdhuc viure el present. D'altra banda, no podem oblidar que Catalunya ha estat sempre la capdavantera dels estudis musicològics —per bé que hi ha hagut més homes que mitjans—, i la Diputació de Girona, en aquest aspecte, no fa sinó donar bon exemple d'allò que fa molts d'anys s'hauria hagut de fer. Felicitem-nos doncs per aquesta tardana però benvinguda acomesa.

El mestre Francesc Civil i Castellví, company nostre a la Societat Catalana de Musicologia, figura venerable de la música i la musicologia nostrada, s'ha encarregat de la transcripció de l'obra. Val a dir que el mestre Civil posseeix una llarga experiència en el domini de la musicologia, i també cal fer constar que precisament la música del segle XVII ofereix un tipus molt determinat de problemes paleogràfics, per a superar els quals és necessari un llarg i difícil aprenentatge. Dic això perquè el mestratge de Francesc Civil deu avalar la complexa tasca de retornar a la societat d'avui allò que unes altres generacions ens deixaren com a testimoni del seu temps.

Hí ha, emperò, alguns detalls que ens criden l'atenció. En primer lloc, el títol, **Missa a (sic) Ministrils. Entenem i diferenciem perfectament** entre una acurada correcció gramatical i una transcripció paleogràfica, però ens inclinàrem a creure que deuria d'ésser **ab** Ministrils (és a dir, **amb** ministrils). La distribució dels instruments i tessitures de les veus en el I i II cors és també curiosa endemig la manera típica d'escriure música polícoral en el segle XVII. Tot fa pensar en un desdoblament d'un primer cor (Ti I/II, A, T) més un segon cor (Ti, A, T, B), amb presència d'instruments. De tota manera, no hem pogut consultar l'original.

Pel que fa a la impressió tipogràfica, un primer detall: català o castellà? Assenyalem alguns errors evidentíssims de notes, manca d'indicacions inicials al **Credo**, **Sanctus** i **Agnus Dei**, així com una inexistència general de curar en la distribució del text.

Tot això són petits detalls que esdevenen fàcilment superables per a una altra edició. Felicitem el mestre Francesc Civil pel treball dut a terme i a la Diputació de Girona per l'encert a ajudar aquest tipus de publicacions. Tant de bo que amb el temps, es poguessin coordinar aquests fascicles, per tal d'oferir al públic interessat, les **Opera Omnia** d'aquests compositors.

Francesc BONASTRE
Universitat Autònoma - Bellaterra

2. - NOTES BREUS

CAYETANO ENRIQUEZ DE SALAMANCA

Por el Pirineo Catalán (Cerdaña, Alto Berguedá y Ripollés), Madrid, C. Enriquez de Salamanca editor, 1977.

Guia molt ben il·lustrada amb més de dues-centes fotografies en color i en blanc i negre, la majoria de les quals són obra de l'autor del text, i quatre mapes. El redactor se serveix de

l'àmplia bibliografia que hi ha sobre la zona, però coneix de prop els indrets que descriu. S'ha de remarcar que, tot i que sigui un llibre fet a Madrid, segueix gairebé sempre la toponímia correcta del país.

J. C. R.

SALVADOR GALCERAN VIGUE

Dietari de la Fidelíssima Vila de Puigcerdà, Barcelona, Fundació Salvador Vives Casajuana, 1977

Transcripció literal d'un volum manuscrit, el **Dietarium Fidelissime Ville Podiiceritani**, iniciat l'any 1584 però amb informacions i documentació anterior a aquesta data. La publicació, que coincideix amb el vuitè centenari de la fundació de la vila de Puigcerdà, aporta nombroses i variades notícies de caire administratiu, polític i social, referides especialment a l'edat moderna.

J. C. R.

JOSEP M.^a MAS I SOLENCH

Guia de Santa Coloma de Farners, Barcelona, Estudis Colomencs, 1977.

La ciutat i la seva història, el paisatge i l'arqueologia, els habitants i llur activitat i finalment unes semblances colomenques constitueixen els grans apartats d'aquest llibre que al capdavall és més que una simple guia, i que per l'estil planer i assequible no dubtem que serà profitós per als visitants i àdhuc per als mateixos veïns de Santa Coloma. Resulta interessant de constatar, entre les biografies de colomencs il·lustres, noms com els del pintor Beulas, el poeta Espriu, el cardenal Jubany o el catedràtic Millàs i Vallicrosa.

J. C. R.

JOSEP M.ª MARQUES

Vilobí d'Onyar a través del capbreu d'en Ramon Malars (1338), Cassà, Gràfiques Duch, 1976.

Estudi d'un capbreu medieval, el del castell de Vilobí a favor de Ramon Malars, ara en poder del restaurador i propietari actual del castell. Hom persegueix dues finalitats: descriure i explicar, a través del document, i de manera entenedora per a la gent que a hores d'ara viu en el mateix lloc, les relacions entre uns quants habitants del poble o terme i el senyor, i d'altra banda, facilitar als especialistes un document més per precisar les estructures del règim senyorial a casa nostra.

J. C. R.